

Keloğlan hatasını anlamış ve o günden sonra ekmeğini hep çalışarak kazanmış.

Gökten üç elma düşmüş; biri Keloğlan'ın, biri okuyanın, biri de dinleyenin başına...

SİHİRLİ TAS

Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, Anadolu'nun bir köyünde Keloğlan ile anacığı yaşarmış.

Keloğlan bir gün akşama yemek için balık tutmaya gitmiş.

Keloğlan başından geçenleri anlatınca annesi gülererek:

- Çalışmadan zengin olunca nasıl da değişmiştin. Ama üzülme, çalışıp yine kazanırsın demiş.

Keloğlan köyüne gelince gözlerine inanamamış. Sarayının yerinde yeller esiyormuş. Anacığı eski bir kilimin üzerine oturmuş oğlunu beklemekteymiş.

Keloğlan oltasını dereye atar atmaz kocaman bir balık yakalamış. Sevinçle:
- Yaşasın annem çok sevinecek! diye bağırmış.

Balığın karnından küçük bir hamam tası çıkınca Keloğlan şaşırmiş. Tası temizlemek için dereden su doldurunca çok ilginç bir şey olmuş. Tadaki sular yere altın olarak dökülüyormuş.

Keloğlan sihirli tası kaybettiğine üzülse de "En azından sarayım var, hazinem altın dolu. Bunlar bana ömür boyu yeter.." diyerek yürümeye başlamış.

Keloğlan:

- Sihirli tasım gitti! diye bağırp, çevresindekilerden yardım istemiş. Ancak önceden yere dökülen altınları toplayan insanlar, Keloğlan'ın yüzüne bile bakmadan oradan uzaklaşmışlar.

Keloğlan şaşırmış, "Acaba başıma güneş mi geçti?," diye düşünmüş. Kendisine çimdik atmış. Sonra yine aynı şey olunca, suyu altına dönüştüren bir tas bulduğunu anlamış. Tuttuğu balığı orada bırakıp tası annesine göstermeye gitmiş.

Annesi balık yerine hamam tası ile gelen oğlunu görünce suratını asmış.

- Anlaşılan bu akşam gene aç yatacağız, demiş. Keloğlan hemen tasın marifetini göstermiş. Tastan yine çil çil altınlar dökülmüş.

Hep birlikte dereye gitmişler. Keloğlan sihirli tası nasıl bulduğunu şımarıkça anlatırken birden tası dereye düşürmüş. Derenin suyu çok hızlı aktığı için tas kaybolmuş.

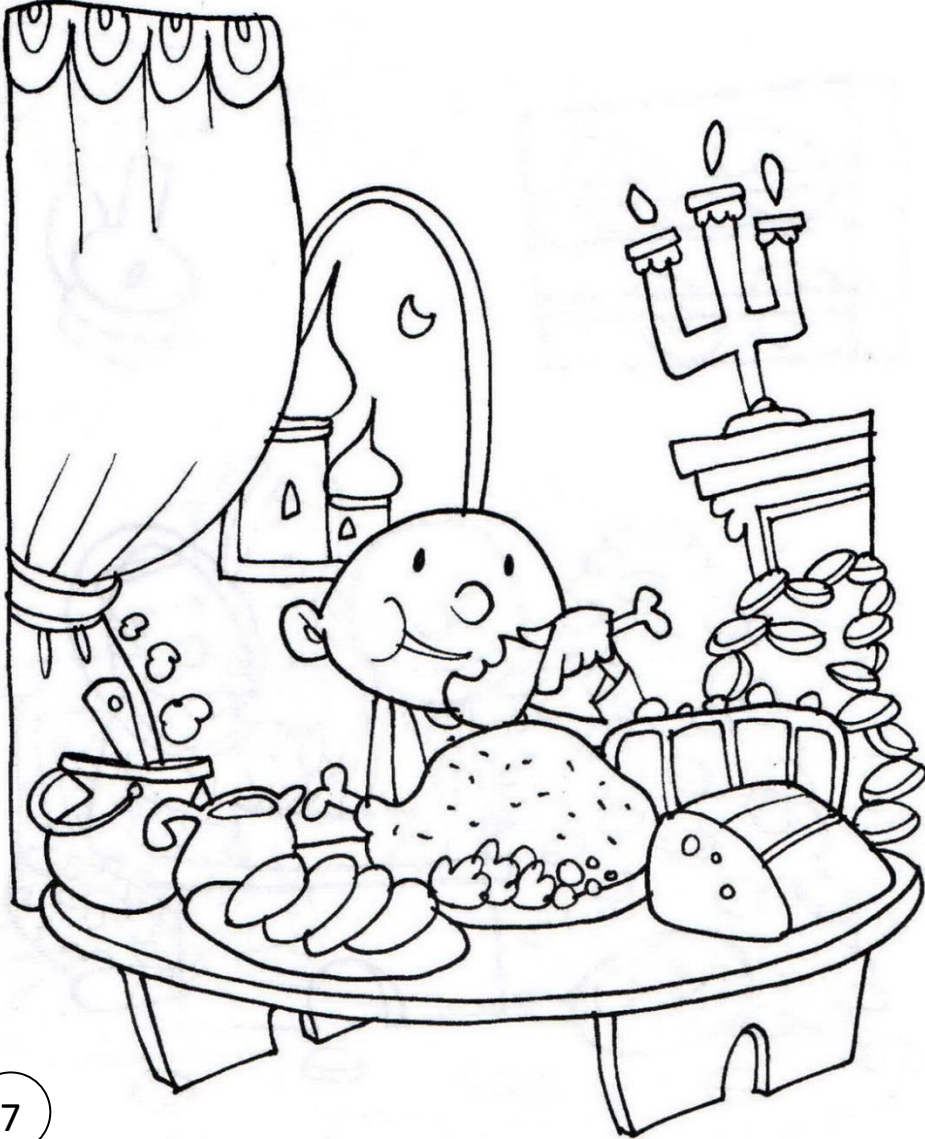
Keloğlan'ın çevresindeki kötü insanlar, sihirli tası ondan almak için plan yapıyorlarmış. Sonunda Keloğlan'ı tası bulduğu yere gitmeye ve orada suyu altına dnstrmeye ikna etmişler.

O akşam Keloğlan ile anası, salonun ortasındaki altın tepeciğinin yanına sofra kurmuşlar. Dışarıdan getirttikleri yiyeceklerle karınlarını bir güzel doyurmuşlar.

Keloğlan artık padişah kadar zenginmiş. Kendine kocaman bir saray yaptırmış. İstediğini yiyor, istediğini giyiyor, gүнүнü gүн ediyormuş.

Ancak emek vermeden, zenginleşmek Keloğlan'ı değiştirmiş. Oğlunun řımarđięını fark eden annesi Keloğlan'ı uyardı. Ama o dinlememiş.

